

Věc C-375/23 [Meislev]¹**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

13. června 2023

Předkládající soud:

Højesteret (Dánsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

6. června 2023

Žalobce:

EN

Žalovaná:

Udlændingenævnet

Předmět sporu v původním řízení

Spor v původním řízení se týká otázky, zda je zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu, o němž Udlændingenævnet (Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalectví, Dánsko) vyrozuměla žalobce, EN, dne 18. července 2018, slučitelné s doložkou *standstill* zakotvenou v článku 13 rozhodnutí č. 1/80. Mezi účastníky řízení je nesporné, že v okamžiku, kdy bylo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu vydáno, měl EN postavení tureckého pracovníka oprávněně pobývajícího v Dánsku, a že tedy mohl z doložky *standstill* odvozovat samostatná práva.

Předmět a právní základ žádosti

Højesteret (Nejvyšší soud, Dánsko) se na základě článku 267 SFEU rozhodl předložit Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu doložky *standstill* zakotvené v článku 13 rozhodnutí č. 1/80.

¹ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

První otázkou položenou v projednávané věci je, zda zpřísnění podmínek, za kterých může turecký pracovník získat povolení k trvalému pobytu v určitém členském státě, představuje nové omezení, na které se vztahuje doložka *standstill* v článku 13 rozhodnutí č. 1/80. V případě kladné odpovědi vyvstává poté další otázka, a sice zda tyto přísnější podmínky týkající se délky předchozího období, během kterého musel pracovník oprávněně pobývat a pracovat v daném členském státě (tj. přísnější časové podmínky), mohou být považovány za odůvodněné naléhavým důvodem obecného zájmu a přiměřené – tedy zda jsou tyto podmínky způsobilé k dosažení sledovaného cíle a nejdou nad rámec toho, co je nezbytné k jeho dosažení.

Předběžné otázky

1. Spadají ustanovení vnitrostátního práva, která stanoví podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu v určitém členském státě, do působnosti doložky *standstill* zakotvené v článku 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatého Radou přidružení zřízenou Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsanou dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na jedné straně a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, jež byla uzavřena, schválena a potvrzena jménem Společenství rozhodnutím Rady č. 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963?

2. V případě kladné odpovědi, lze zpřísnění časových podmínek pro získání povolení k trvalému pobytu v určitém členském státě (tj. zpřísnění stanovených minimálních požadavků týkajících se délky předchozího pobytu a zaměstnání cizince v daném členském státě) považovat za způsobilé k usnadnění úspěšné integrace státních příslušníků třetích zemí?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Smlouva o fungování Evropské unie, čl. 45 odst. 3 písm. d)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Text s významem pro EHP); články 16 a 28

Rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijaté Radou přidružení zřízenou Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsanou dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na jedné straně a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé (rozhodnutí č. 1/80) (Úř. věst.); články 6 a 13

Rozhodnutí Rady č. 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963 o uzavření Dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem (Úř. věst. 1964, 217, s. 3685; Zvl. vyd. 11/11, s. 10).

Rozsudky Soudního dvora Evropské unie:

Rozsudek ze dne 22. prosince 2022, X (C-279/21, EU:C:2022:1019, body 30 až 46)

Rozsudek ze dne 10. července 2019, A (C-89/18, EU:C:2019:580, body 31 až 34, 39, 40 a 45 až 47)

Rozsudek ze dne 9. prosince 2010, Toprak a Oguz (C-300/09 a C-301/09, EU:C:2010:756, bod 44)

Rozsudek ze dne 6. června 1995, Bozkurt (C-434/93, EU:C:1995:168, body 19 až 20 a 40)

Rozsudek ze dne 8. prosince 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809, body 66 a 68 až 69)

Rozsudek ze dne 7. října 2010, Lassal (C-162/09, EU:C:2010:592, body 32 a 37)

Rozsudek ze dne 10. července 2014, Dogan (C-138/13, EU:C:2014:2066, body 38 až 39)

Rozsudek ze dne 12. dubna 2016, Genc (C-561/14, EU:C:2016:247, body 51 až 52, 56 a 66 až 67)

Rozsudek ze dne 29. března 2017, Tekdemir (C-652/15, EU:C:2017:239, bod 53)

Rozsudek ze dne 7. srpna 2018, Yön (C-123/17, EU:C:2018:632, bod 72)

Rozsudek ze dne 2. září 2021, B (C-379/20, EU:C:2021:660, body 19 až 35)

Rozsudek ze dne 16. ledna 2014, Onuekwere (C-378/12, ECLI:EU:C:2014:13, body 24 a 25)

Judikatura Evropského soudu pro lidská práva

Rozsudek ze dne 23. června 2008, stížnost č. 1639/03, Maslov v. Rakousko

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu, které byly v platnosti ke dni 1. prosince 1980, kdy v Dánsku vstoupila v platnost doložka *standstill* zakotvená v článku 13 rozhodnutí č. 1/80, byly stanoveny bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980 (vyhláška č. 196 ze dne 23. května 1980), která byla přijata na základě tehdy

platného udlændingelov (dánský zákon o cizincích) [viz lovbekendtgørelse nr. 344 af 22. juni 1973 (konsolidované znění zákona č. 344 ze dne 22. června 1973)].

Napadené rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost o povolení trvalého pobytu, bylo vydáno podle § 11 odst. 3 až 5 zákona o cizincích, ve znění platném v době vydání rozhodnutí a obsaženém v lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016 (konsolidované znění zákona č. 412 ze dne 9. května 2016), ve znění pozdějších předpisů.

Ustanovení § 11 odst. 3 až 5 a 16 zákona o cizincích z roku 2016 stanoví podmínky, za kterých může být uděleno povolení k trvalému pobytu, včetně podmínky, podle níž musí cizinec oprávněně pobývat v zemi po dobu nejméně šesti let (odstavec 3) nebo nejméně čtyř let (odstavec 5). Kromě oprávněného pobytu po dobu nejméně šesti let musí všichni cizinci, aby mohli získat povolení k trvalému pobytu, dále splnit ještě dvě ze čtyř dodatečných podmínek týkajících se integrace. Jsou-li splněny základní podmínky a všechny čtyři dodatečné podmínky týkající se integrace, může cizinec získat povolení k trvalému pobytu již po čtyřech letech.

Z přípravných prací k § 11, který byl do příslušné právní úpravy vložen předpisem lov nr. 572 af 31. maj 2010 (zákon č. 572 ze dne 31. května 2010) a kterým byla změněna pravidla pro udělování povolení k trvalému pobytu, vyplývá, že cílem této novelizace bylo zajistit jasné propojení pravidel zákona o cizincích týkajících se povolení k trvalému pobytu s integrací cizinců.

Pokud jde o ustanovení týkající se povolení k trvalému pobytu, z legislativního návrhu na následnou novelizaci § 11 zákona o cizincích, která byla provedena lov nr. 572 af 18. juni 2012 (zákon č. 572 ze dne 18. června 2012), zejména vyplývá, že hlavním cílem pravidel pro udělování povolení k trvalému pobytu musí být stimulace a zajištění lepší integrace v Dánsku. Navržená [a následně přijatá] novelizace spočívala ve změně požadované délky pobytu ze čtyř na pět let, a dále v prodloužení požadované délky trvání zaměstnání ze dvou a půl roku zaměstnání na plný úvazek z celkem tří let na tři roky zaměstnání na plný úvazek z celkem pěti let. Záměrem této změny bylo podpořit možnost cizince řídit proces své vlastní integrace s větší mírou flexibility.

A konečně, z legislativního návrhu na novelizaci zákona o cizincích provedenou lov nr. 102 af 3. februar 2016 (zákon č. 102 ze dne 3. února 2016) mimo jiné vyplývá, že se navrhuje omezení možnosti získat povolení k trvalému pobytu, a to takto: časová podmínka týkající se oprávněného pobytu by měla být změněna na šest let a požadavek týkající se zaměstnání by měl být omezen pouze na požadavek běžného zaměstnání na plný úvazek trvajících dva a půl roku v posledních třech letech. [Tento návrh byl přijat.] Konkrétně byla časová podmínka zpřísněna na povinnost šestiletého oprávněného pobytu jakožto obecného pravidla platného pro všechny cizince, kteří musí rovněž splnit řadu přísnějších základních podmínek. Tyto základní podmínky se týkají požadavku bezúhonnosti a požadavků souvisejících se znalostí dánského jazyka

a zaměstnáním. Kromě toho je zakotvena výjimka z obecného časového pravidla šestiletého oprávněného pobytu, takže cizinci, kteří prokázali zvláštní schopnost a ochotu integrovat se do dánské společnosti, mohou získat povolení k trvalému pobytu již po čtyřech letech oprávněného pobytu v Dánsku. Má se za to, že cizinec prokázal zvláštní schopnost a ochotu integrovat se do dánské společnosti, pokud kromě uvedených základních podmínek splnil i všechny čtyři dodatečné podmínky týkající se integrace. Dodatečné podmínky se týkají kritérií souvisejících s integrací v podobě občanské účasti, vyšší míry zapojení na trhu práce, ročního zdanitelného příjmu v určité výši a zvláště dobré znalosti dánského jazyka. Podmínky jsou rovnocenné, a je tedy na konkrétním cizinci, aby sám určil, které dvě z těchto čtyř podmínek prokazatelně splnil.

Celkově byl legislativní návrh z roku 2016 (viz obecné poznámky, body 1.2 a 1.3) odůvodněn velkým počtem uprchlíků, kteří během tohoto období do Evropy přicházeli, a obsahoval řadu návrhů na konkrétní zpřísnění podmínek v oblasti azylu a přistěhovalectví.

Pro projednávanou věc jsou relevantní pouze přísnější podmínky podle zákona z roku 2016, které se týkají délky předchozího období, během něhož musel pracovník splňovat požadavek oprávněného pobytu a zaměstnání, nikoli ostatní podmínky stanovené v § 11.

Stručný popis skutkových a procesních okolností ve věci v původním řízení

- 1 EN se narodil v Turecku a je tureckým státním příslušníkem. Dne 24. května 2013 mu bylo uděleno povolení k pobytu v Dánsku z důvodu jeho sňatku s dánskou státní příslušnicí bydlící v Dánsku. Dne 27. března 2017 podal EN žádost o povolení k trvalému pobytu v Dánsku u Udlændingestyrelsen (Imigrační úřad, Dánsko). V té době měl EN postavení pracovníka v Dánsku a vztahovala se na něj dohoda o přidružení, včetně rozhodnutí č. 1/80.
- 2 Dne 10. listopadu 2017 Imigrační úřad zamítl žádost EN o povolení k trvalému pobytu v Dánsku s odůvodněním, že EN nespĺňuje podmínku stanovenou v § 11, a sice povinnost nepřetržitého oprávněného pobytu v Dánsku po dobu alespoň šesti let. Imigrační úřad měl rovněž mimo jiné za to, že EN nespĺňuje zvláštní podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu již po čtyřech letech oprávněného pobytu v Dánsku.
- 3 Dne 14. listopadu 2017 podal EN proti rozhodnutí Imigračního úřadu odvolání k žalované, Udlændingenævnet (Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalectví, Dánsko). Na podporu svého odvolání EN zejména uvedl, že je jakožto turecký pracovník oprávněně pobývajícím v Dánsku chráněn proti zhoršení svého právního postavení, a to v porovnání s pravidly, která byla v platnosti ke dni 1. prosince 1980.
- 4 Dne 18. července 2018 Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalectví potvrdila rozhodnutí Imigračního úřadu ze dne 10. listopadu 2017, přičemž zejména uvedla,

že k získání povolení k trvalému pobytu musí EN splňovat podmínky stanovené v § 11 odst. 3 bod 1 (oprávněný pobyt po dobu šesti let) a v § 11 odst. 3 bod 8 (běžné zaměstnání na plný úvazek trvajícím dva a půl roku v posledních třech letech) zákona o cizincích (ve znění z roku 2016), což ze strany EN splněno nebylo.

- 5 Mezi účastníky řízení je nesporné, že podmínky týkající se předchozího pobytu a zaměstnání stanovené v § 11 odst. 3 bodech 1 a 8 zákona o cizincích, ve verzi obsažené v konsolidovaném znění zákona č. 412 ze dne 9. května 2016, ve znění pozdějších předpisů, které bylo v platnosti v době vydání rozhodnutí, byly přísnější než podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu, které byly v platnosti k 1. prosinci 1980, kdy v Dánsku vstoupila v platnost doložka *standstill* zakotvená v článku 13 rozhodnutí č. 1/80.
- 6 Dne 15. října 2018 podal EN žalobu ke Københavns Byret (městský soud v Kodani, Dánsko), kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalců, přičemž věc byla postoupena Østre Landsret (odvolací soud pro východní oblast, Dánsko) k posouzení v prvním stupni. Dne 2. února 2022 odvolací soud pro východní oblast ve věci rozhodl, přičemž vyhověl návrhu Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalců na zamítnutí žaloby. Dne 1. března 2022 podal EN proti rozsudku odvolacího soudu pro východní oblast opravný prostředek k Nejvyššímu soudu, v němž navrhoval zrušení rozhodnutí Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalců ze dne 18. července 2018 a vrácení věci k novému projednání.
- 7 Rozhodnutím Imigračního úřadu ze dne 15. října 2020 bylo povolení k pobytu EN prodlouženo do 15. října 2026. V rozhodnutí je uvedeno, že toto povolení k pobytu jej opravňuje k práci a studiu v Dánsku a je podmíněno tím, že bude EN držitelem platného cestovního pasu.

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 8 EN tvrdí, že zpřísnění časových podmínek pro získání povolení k trvalému pobytu v Dánsku představuje nové omezení volného pohybu pracovníků, které spadá do působnosti doložky *standstill* zakotvené v článku 13 rozhodnutí č. 1/80. Nové podmínky pro přiznání práva trvalého pobytu musí být považovány za podmínky spadající do věcné působnosti doložky *standstill*, a to již z toho důvodu, že čl. 45 odst. 3 písm. d) SFEU a příslušná dřívější ustanovení Smlouvy, která byla v platnosti v okamžiku přistoupení Dánska k Evropským společenstvím, výslovně uvádějí, že volný pohyb pracovníků zahrnuje právo zůstat na území členského státu po skončení zaměstnání, a to za stanovených podmínek. Turečtí pracovníci nemohou získat na základě doložky *standstill* právní postavení, které v okamžiku vstupu doložky *standstill* v platnost neměli nebo které získali teprve později [podle jiných pravidel]. Turečtí pracovníci se proto nemohou dovolávat práva zůstat v členském státě po skončení svého pracovního života s odkazem na prováděcí akty, které Evropská komise přijala s účinky pouze pro pracovníky EU

nebo pro občany EU. Turečtí pracovníci však mohou z doložky *standstill* odvozovat právo trvalého pobytu v členském státě, a to ve spojení s čl. 45 odst. 3 písm. d) SFEU a ustanoveními vnitrostátního práva, která již byla přijata s účinky nejen pro pracovníky EU, ale též pro turecké pracovníky, v době vstupu v platnost rozhodnutí č. 1/80 v dotčeném členském státě.

- 9 EN dále uvádí, že zpřísnění časových podmínek pro udělení povolení k trvalému pobytu není způsobilé ke splnění požadavku týkajícího se naléhavého důvodu obecného zájmu, kterého se dovolává Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalců a který spočívá v zajištění úspěšné integrace státních příslušníků třetích zemí. Přísnější časové podmínky pro udělení práva trvalého pobytu se již ze své povahy vztahují na turecké státní příslušníky, kteří již v dotčeném členském státě oprávněně pobývají a pracují. Zpřísnění časových podmínek je tedy pouze vyjádřením skutečnosti, že získání výsady povolení k trvalému pobytu je v případě tureckého pracovníka podmíněno „pobytem trvajícím ještě delší dobu“ a „prací trvajícím ještě delší dobu“. Délka předchozího pobytu a zaměstnání tureckého pracovníka může sloužit jako měřítko míry integrace, které tento pracovník v daném okamžiku dosáhl. Časové podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu však nemohou sloužit jako prostředek k zajištění úspěšné integrace. Je tomu právě naopak – povolení k trvalému pobytu podporuje sociální soudržnost a vytváří pocit úplného začlenění do společnosti hostitelského členského státu. Cíle spočívajícího v podpoře a zajištění úspěšné integrace je tak nejlépe dosaženo udělením povolení k trvalému pobytu co nejdříve.
- 10 Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalců uvádí, že omezení možnosti získat povolení k trvalému pobytu prostřednictvím výše uvedených požadavků týkajících se pobytu a zaměstnání nespadá pod pojem omezení zakotvený v článku 13 rozhodnutí č. 1/80. Podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu se totiž, zaprvé, netýkají podmínek přístupu k zaměstnání vztahujících se na turecké pracovníky ve smyslu článku 13, a nemají tedy vliv na jejich situaci, a zadruhé, právo pobytu tureckých pracovníků v členském státě podle rozhodnutí č. 1/80 má pouze podpůrnou funkci ve vztahu k výkonu legálního zaměstnání a nemůže být rozšiřováno na následný pobyt v členském státě. Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalců je toho názoru, že práva tureckých pracovníků vyplývající z rozhodnutí č. 1/80 nelze přirovnávat k právu volného pohybu občanů EU.
- 11 I v případě, že by zpřísnění požadavků týkajících se pobytu a zaměstnání platných v rozhodné době mohlo být považováno za nové omezení spadající do působnosti článku 13, jsou tyto podmínky v každém případě způsobilé k tomu, aby posloužily zájmu úspěšné integrace státních příslušníků třetích zemí v Dánsku. Požadavky týkající se pobytu a zaměstnání jsou způsobilé k tomu, aby posloužily oběma zájmům, neboť účelem těchto požadavků je zajistit, aby žadatel domáhající se povolení k trvalému pobytu v Dánsku musel v zásadě prokázat, že se dobře integroval a působí jako aktivní občan v dánské společnosti, a to i tím, že má po řadu let v Dánsku oprávněný pobyt a zaměstnání.

Stručné vylíčení odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 12 Podle rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech Toprak a Oguz (bod 44) změny podmínek pro získání některých povolení k pobytu spadají do působnosti článku 13 rozhodnutí č. 1/80 „v rozsahu, v němž se tyto změny dotýkají situace tureckých pracovníků“.
- 13 V novější judikatuře použil Soudní dvůr namísto výše uvedeného formulaci, podle které je rozhodujícím faktorem to, zda nové vnitrostátní opatření ve smyslu článku 13 „*mělo za cíl nebo za následek podrobení výkonu svobody pohybu tureckým státním příslušníkem na území dotčeného členského státu restriktivnějším podmínkám, než jsou ty, které platily v okamžiku vstupu tohoto rozhodnutí na území tohoto členského státu v platnost*“ (v tomto ohledu viz zejména bod 30 rozsudku Soudního dvora ve věci C-279/21, X).
- 14 Kromě toho, například v bodech 19 a 20 rozsudku Bozkurt a v bodě 66 rozsudku Ziebell Soudní dvůr rozhodl, že zásady uznané v rámci článků 39 ES až 41 ES musí být v nejvyšší možné míře přeneseny na turecké státní příslušníky, kteří požívají práv, která jim přiznává přidružení EHS-Turecko.
- 15 Soudní dvůr však zároveň v bodě 68 rozsudku Ziebell rovněž rozhodl, že takové přenesení zásad, na nichž stojí základní svoboda volného pohybu podle unijního práva, je odůvodněno pouze cílem postupně zavádět volný pohyb pracovníků, sledovaným přidružením EHS-Turecko, jak je tento cíl stanoven v článku 12 dohody o přidružení, což potvrzuje výlučně hospodářský cíl, který představuje základ uvedeného přidružení. V souladu s bodem 69 rozsudku Ziebell z uvedeného vyplývá, že širší cíl spočívající v zajištění výkonu základního a osobního práva občanů EU svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, z něž (viz zejména body 32 a 37 rozsudku Soudního dvora ve věci C-162/09, Lassal) vychází směrnice o pobytu, se na rozhodnutí č. 1/80 nevztahuje.
- 16 Soudní dvůr rovněž v bodě 40 rozsudku Bozkurt konstatoval, že v případě chybějícího zvláštního ustanovení přiznávajícího tureckým pracovníkům právo zůstat na území členského státu poté, co zde vykonávali práci, právo pobytu tureckého státního příslušníka, jak je implicitně, avšak nezbytně zaručeno článkem 6 rozhodnutí č. 1/80 jako důsledek legálního zaměstnání, zaniká v případě, že se dotýčná osoba ocitne v úplné a trvalé pracovní neschopnosti.
- 17 Soudní dvůr však podle všeho neměl dosud příležitost posuzovat, zda ztížení získání povolení k trvalému pobytu představuje nové omezení spadající do působnosti doložky *standstill* zakotvené v článku 13 rozhodnutí č. 1/80.
- 18 Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší soud žádá Soudní dvůr, aby určil, zda taková ustanovení vnitrostátního práva, jako jsou ustanovení dotčená ve věci v původním řízení, která stanoví nové a přísnější podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu v členském státě, představují nové omezení spadající do působnosti doložky *standstill* zakotvené v článku 13 rozhodnutí č. 1/80.

- 19 V případě kladné odpovědi na tuto otázku je třeba určit, zda je toto omezení odůvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu, může zajistit dosažení sledovaného legitimního cíle a nejde nad rámec toho, co je nezbytné k jeho dosažení (viz zejména rozsudek Soudního dvora ve věci C-279/21, X, bod 35).
- 20 Ohledně otázky, jak by měla být přiměřenost vnitrostátního pravidla představujícího nové omezení posuzována v kontextu doložky *standstill* zakotvené v článku 13 rozhodnutí č. 1/80, existuje již rozsáhlá judikatura Soudního dvora (viz zejména rozsudky Dogan, body 38 až 39; Genc, body 51 až 52 a 66 až 67; Tekdemir, bod 53, Yön, bod 72; dále rozsudky ve věci C-89/18, A, body 31 a 34, jakož i 45 až 47, ve věci C-379/20, B, body 19 až 35, a nejnověji ve věci C-279/21, X, body 30 až 39).
- 21 Soudní dvůr tak rozhodl, že úspěšná integrace může představovat naléhavý důvod obecného zájmu ve vztahu k rozhodnutí č. 1/80 (viz rozsudek Genc, bod 56).
- 22 Soudní dvůr však dosud neměl příležitost posoudit, zda přísnější časové podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu, tedy podmínky týkající se délky předchozího pobytu a zaměstnání tureckého pracovníka v dotčeném členském státě, mohou být považovány za způsobilé k dosažení sledovaného legitimního cíle.
- 23 Na jedné straně z bodu 32 rozsudku Lassal ve spojení s bodem 37 téhož rozsudku vyplývá, že právo trvalého pobytu je výsadou, která může být podmíněna účinnou integrací, a tudíž užíváno jako odměna za splnění této podmínky, a zároveň je toto právo prostředkem k zajištění této úspěšné integrace. Obdobně Soudní dvůr uznal oba tyto aspekty práva trvalého pobytu v bodech 24 a 25 rozsudku Onuekwere. Bylo by tedy možno dospět k závěru, že vzhledem k tomu, že samotné přiznání práva trvalého pobytu je kvalifikováno jako prostředek způsobilý zaručit úspěšnou integraci pracovníka, je nutno mít za to, že časové omezení možnosti získat trvalý pobyt je v rozporu s cílem spočívajícím v zajištění úspěšné integrace.
- 24 Na druhé straně, požadavek pobytu v hostitelském státě po určitou stanovenou dobu je obecně uznáván jako faktor ovlivňující stupeň integrace dané osoby v zemi pobytu, a tedy míru ochrany, které by dotčená osoba měla požívat proti pozbytí práva pobytu a proti vyhoštění (viz zejména články 16 a 28 směrnice o pobytu, článek 6 rozhodnutí č. 1/80 a judikatura Evropského soudu pro lidská práva v oblasti ochrany proti vyhoštění na základě článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech, zejména v rozsudku Maslov v. Rakousko).
- 25 Nejvyšší soud tedy žádá Soudní dvůr, aby určil, zda lze zpřísnění časových podmínek pro získání povolení k trvalému pobytu, jako je zpřísnění podmínek dotčené ve věci v původním řízení, považovat za způsobilé podpořit úspěšnou integraci státních příslušníků třetích zemí.
- 26 Výše zmiňovaná judikatura poskytuje Nejvyššímu soudu dostatek výkladových vodítek, aby mohl sám provést konkrétní posouzení otázky, zda časové podmínky pro získání povolení k trvalému pobytu v Dánsku, tj. požadavky týkající se pobytu

a zaměstnání, *překračují meze toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle* (viz nedávný rozsudek Soudního dvora ve věci C-279/21, X, body 39 až 46).

PRACOVNÍ DOKUMENT